

Het verlangen naar Stavenisse. (***** oftewel absolute aanrader)

1 augustus was het zover na een jaar lang in de winterstalling te hebben gestaan... rust roest. Het bescherming bieden aan een meeuwennest was leuk, maar onbeduidend.

Het zeegat lonkte, de Vin zou eindelijk haar naam weer eer aan doen. De bemanning was er klaar voor; schipper Wim en aangemonsterd ongeregeld: Joost, Louis, Ben en Harry. Het moreel was goed, de uitrusting tip top, de weersverwachting uitstekend, de conditie klaar om getest te worden. De bestemming was in onze irissen af te lezen;... we zouden elkaar vandaag 15.00 uur eindelijk zien.

11.30 uur op de roei, alles klaarmaken, Wim licht de route toe, na de Sluis net buiten de vaargeul de boeien volgen, richting Zeelandbrug, tot boei EV10 daarna stuurboord uit naar ons reisdoel Stavenisse. Ik ben de rookie aan boord en begin met sturen tot de sluis. Kan ik wennen aan de Vin, en kauwen op mijn vragen van de laatste dagen: kunnen mijn handen het aan, hoe nat wordt het met golven, hoe kwetsbaar voel je je op de Oosterschelde tussen grote(re) schepen, etc 😊

In mooi tempo naar het Sas, daar een wissel die tijd nam en een sluismeester die de deur voor onze neus dicht deed. Kwartiertje later toch buitengaats, wat een ruimte!, de groene boei Sas1 al snel voor onze boeg, door en een beetje bakboord uit richting Zeelandbrug, het roeit lekker, beschaafde golven, stroom tegen, na een tijdje boei O12 in zicht, het begin van de verwarring. De stuur wordt vanaf nu bijgestaan met aanwijzingen als "je houdt te veel bakboord", "niet teveel stuurboord", "koers op dat schip". Ondertussen roeien we lekker door en dan is het (ruim) tijd om te wisselen. Louis en Joost wisselen van plaats, een goed moment om de koers opnieuw vast te stellen. De televisietoren blijkt op raadselachtige wijze ten westen van ons terecht gekomen te zijn. Dat spoort niet met de geplande koers; het wordt duidelijk dat we een soort zig zag koers op de Vondelingplaat hebben afgelegd. Met Stavenisse waarschijnlijk op grotere afstand dan toen we vertrokken. Een tegenvaller maar we laten ons hierdoor niet kisten en stomen op de kust van Tholen af, hopen de niet goed zichtbare bocht naar Stavenisse snel te treffen.

Vlak bij de dijk gekomen roept Wim naar vissers op de dijk "STAVENISSE!!!!!!!!!!!!!!". Het duurt even voor de betekenis van het woord tot ze doordringt. Dan wijzen ze allen in de richting die we al vermoeden, het blijft toch Tholen. We pakken de slag weer op, mijn maag rammelt, ik word licht in mijn hoofd, STAVENISSE!!!. Om 15.00 uur saved by the bell, een lunch op het water en bespreking van de strategie voor het vervolg.

Daar zijn we snel uit; het wordt plan B. Recht over de Vondelingplaat op ramkoers met de televisietoren. Het is kentering hoogwater, de optie S. is feitelijk onhaalbaar, de stroming wordt dan te ongunstig. Na een zeer snelle en zeer golvende lunch aan boord, voor een enkeling inclusief plaspauze (ik kon die gebogen eethouding al niet duiden, weer wat geleerd), gaan we richting huis aan. De wind lijkt toegenomen. Op de ondiepten bij Tholen merken we dat aan de golven, extra dynamiek aan boord. Wim geeft het commando door "als Joost moet kotsen, roeien jullie door". Ik denk aan een grap, maar na 10 seconden buigt Joost bakboord uit, en komt er een lunch langs. Ook de boot hangt bakboord uit; het "jullie roeien door" is in werkelijkheid heen en weer gaan met de riemen. Arme Joost leegt zich en komt op adem, wij roeien met z'n drieën door. Joost vindt ergens in z'n tenen nog een restje energie en gaat alsof er niets is gebeurt weer mee-roeien. Nou ja niets..... bovenstaande herhaalt zich nog 3 keer voordat we de Sas 1 weer passeren. Het verzoek onderweg van Ben voor een plaspauze, werd ingewilligd, maar indiener schrok vanwege golfslag terug voor de daadwerkelijke uitvoering van zijn verzoek; de boot mag dan zelflozend zijn maar toch... Na het afmeren bij het Sas zijn we Ben enige minuten kwijt geweest.

De sluisdeuren gaan langzaam dicht, de Oosterschelde buitensluitend. Het schutten gaat snel, ook niet veel bootjes in de sluis. Aan de binnenzijde van de sluis treffen we de spiegel van het kanaal. Joost heeft ergens het aller allerlaatste restje energie gevonden en roeit bijna tot de club mee. Dat laatste stuk valt me niet mee, bij de sluis dacht ik "we zijn er", moet dat voortaan maar uitstellen tot de brug bij Wilhelminadorp.

De voldoening bij het aanleggen is groot. We hebben met z'n 5-en een mooi avontuur achter de rug. De boot eruit, schoonmaken, en met een alcoholvrij biertje erbij de kaart gepakt om uit puzzelen wat er is gebeurd en na te genieten en te dromen over een volgende tocht.

Stavenisse....., het oude dorp, de mensen, de plaatselijke lekkernijen, de terrassen, de geurige koffie; het gemis schrijnt, het verlangen groeit.

